

Klasyfikacja DSM-IV

Amerykańskiego Towarzystwa
Psychiatrycznego
- fragment

Epizod depresji dużej – DSM IV

A

- Przynajmniej 5 z poniższych symptomów wystąpiło w tym samym dwutygodniowym okresie:
 - (1) nastrój depresyjny, (2) utrata zainteresowania lub czerpania przyjemności (NIE DOTYCZY : skutków kondycji zdrowotnej, urojeń, halucynacji).

B

- Symptomy nie odpowiadają kryteriom epizodu mieszanego.

C

- Symptomy powodują ciężkie stany kliniczne, gorsze funkcjonowanie społeczne, zawodowe i w innych sferach życia.

D

- Symptomy nie są skutkiem fizjologicznego działania określonych substancji (narkotyków, leków) ani ogólnej kondycji zdrowotnej (niedoczynność tarczycy).

E

- Za pojawienie się tych symptomów nie odpowiada stan żałoby, utrzymują się dłużej niż dwa m-ce, upośledzają funkcjonowanie, powodują poczucie bezwartościowości, myśli samobójcze, objawy psychotyczne, zahamowanie psychomotoryczne.

Epizod depresji dużej - symptomy

(1) Nastroj depresyjny: utrzymuje się przez większość dnia, prawie codziennie, poczucie smutku, pustki,

(2) Znaczne osłabienie zainteresowania, przyjemności (wszystkie lub prawie wszystkie czynności wykonywane w ciągu dnia),

(3) Znaczna utrata lub przyrost wagi (nie spowodowane dietą), spadek lub wzrost apetytu,

(4) Bezsenność lub nadmierna potrzeba snu niemal codziennie,

(5) Pobudzenie lub zahamowanie psychomotoryczne (zaobserwowane przez osoby postronne),

(6) Zmęczenie lub utrata energii (prawie codziennie),

(7) Poczucie bezwartościowości lub nadmierne poczucie winy (iluzoryczne),

(8) Spadek zdolności myślenia lub koncentracji, brak stanowczości,

(9) Powracające myśli na temat śmierci, samobójstwa,

Sezonowe zaburzenie afektywne -SAD – kryteria DSM IV

A

- Regularny związek pomiędzy początkiem epizodu depresyjnego a określoną porą roku,
- Nie dotyczy efektów działania stresorów społecznych (regularna utrata zatrudnienia w okresie zimowym)

B

- Całkowita remisja (albo przejście w manię, hipomanię) następuje w charakterystycznych porach roku, (np. depresja ustępuje na wiosnę).

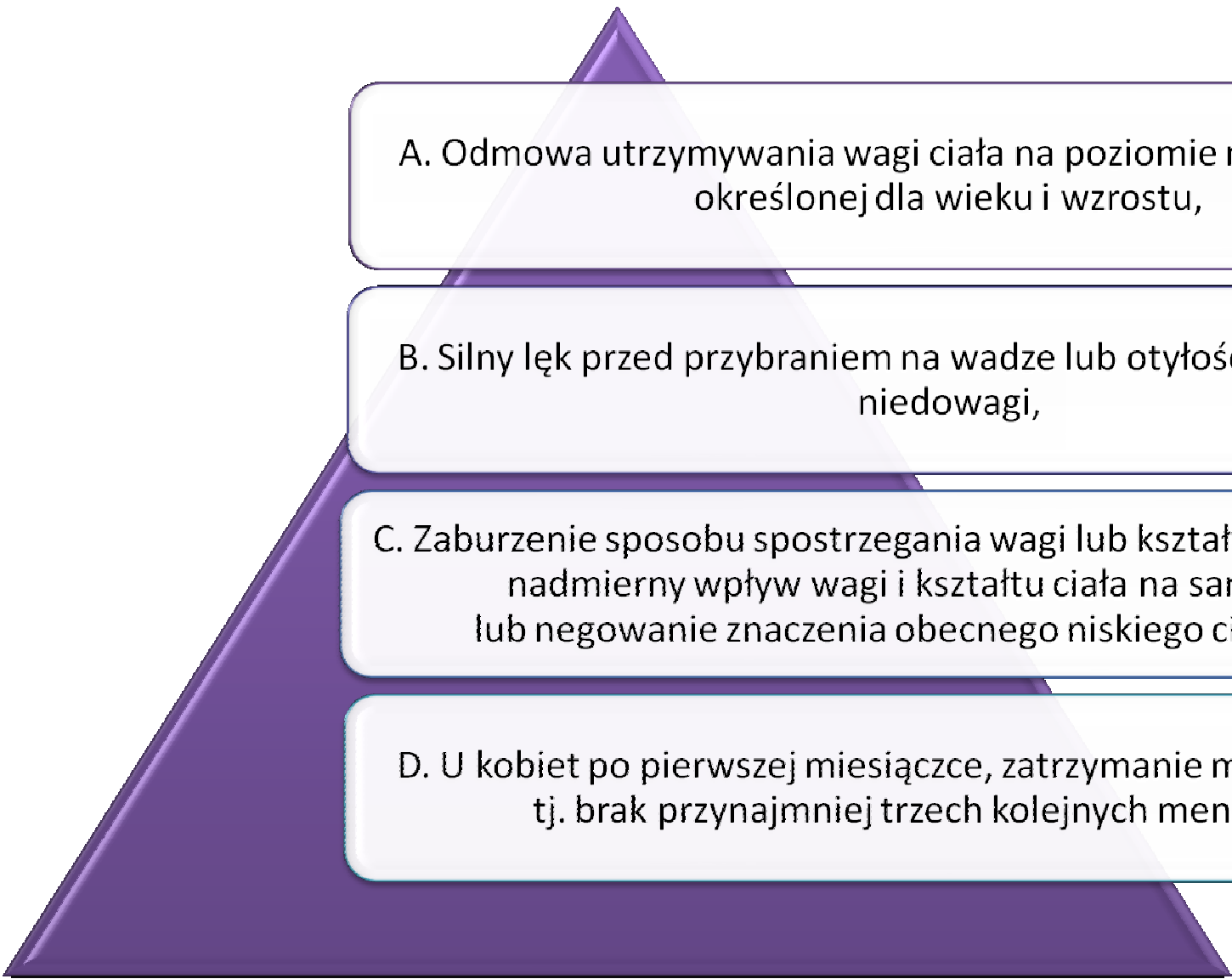
C

- W ciągu ostatnich dwóch lat nastąpiły dwa epizody depresji dużej odpowiadające okresowym, sezonowym kryteriom (brak niesezonowych epizodów depresji dużej).

D

- Liczba sezonowych epizodów depresji dużej znacznie przewyższa liczbę niesezonowych epizodów depresji dużej, które mogły pojawić się w życiu jednostki.

Jadłowstręt psychiczny (anoreksja) – DSM IV

A. Odmowa utrzymywania wagi ciała na poziomie minimalnej wagi określonej dla wieku i wzrostu,

B. Silny lęk przed przybraniem na wadze lub otyłością, nawet mimo niedowagi,

C. Zaburzenie sposobu spostrzegania wagi lub kształtu własnego ciała, nadmierny wpływ wagi i kształtu ciała na samoocenę, lub negowanie znaczenia obecnego niskiego ciężaru ciała,

D. U kobiet po pierwszej miesiączce, zatrzymanie miesiączkowania, tj. brak przynajmniej trzech kolejnych menstruacji,

A. Powracające epizody nieumiarkowanego spożywania pokarmów, które charakteryzują: (1) spożywanie pokarmów w określonych okresach w ilościach większych niż zjadłaby większość, (2) poczucie braku kontroli nad jedzeniem w czasie epizodu (niemożność powstrzymania się),

B. Powracające niewłaściwe zachowania kompensacyjne mające na celu zapobieganie przybraniu na wadze (wywoływanie wymiotów, nieodpowiednie korzystanie z leków przeczyszczających, lewatywy, głodówek, intensywnych ćwiczeń fizycznych,

C. Nieumiarkowane spożycie pokarmów i niewłaściwe zachowania kompensacyjne pojawiają się średnio przynajmniej dwa razy w tygodniu przez trzy miesiące,

D. Kształt i waga ciała ma nadmierny wpływ na samopoczucie

E. Zaburzenie to nie występuje wyłącznie podczas epizodów jadłowstrętu psychicznego (anoreksji).